

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Tauro Hyparcho. 194.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](#)

omnes hoc habent, ut sincerè de rebus iudicent. Id quod vel ob mentis exiguitatē contingit, vel ob segnitiem, vel ob morum improbitatem, vel ob morti vicinam opinionem, qua priùs eorum animi imbuti sunt. Nam alioqui iis, qui mente prædicti sunt, ac rerum iudicium opinionibus quibusdam minimè priùs occupatum habēt, perspicua est veritas.

Eidem. 192.

Τῷ αὐτῷ. πβ.

Luxus, vir optime, non modò per amabilem, atque imperio & opibus anteponendam sanitatem propellit (hac enim absente nullius momenti illa sunt) sed etiam varios & incurabiles morbos gignit. Quare si tibi sanitas curæ est, frugalitas quoque curæ sit. Siquidem bonæ valetudinis matrem esse inediā, medici non immeritè esse definitiū. Ego verò quoniam mihi tecum, qui satietati quoque ipsi per saturitatem & ingluuiem cōtumeliam infers, sermo est, hoc tibi nuncio, frugalitatem tibi sanitatis, hoc est rei comprimis charæ, & expetendæ matrem fore.

Lampetio Episcopo. 193.

Si fieri possit, ut Zosimus, & Maro, & Eustathius, qui in tot tamque grauibus flagitiis deprehensi sunt, meliore mente recepta eò, vnde exciderunt, redeant, hoc quidem melius fuerit. Sin minus, eos, tanquam incurabilia membra, ad vitales partes graftantia, excinde.

Tairo Hyparcho. 194.

Vitium quidem, hoc est res infusa & dedecoris plena, dominatur, cum tyrannis rerum potitur. Virtus autem palmam obtinet, cum regnum res exornat & moderatur. Tyrannis enim ad suam, regnum autem ad subditorum utilitatem omnia refert.

Hermino Comiti. 195.

Quoniam magnificentia tua per literas

τηλα βόπω, ἡ θεοὶ ταχέλην, θαλάτη γείσονται, ἐπεὶ τοῖς γενουσσέγουσι, χρήστοις τηλημάδοις τὸν οραγμάτων τὸ κριθέλον, σαφές θέτονται.

Η τρυφὴ, ὡς βέλπεται, γέμον εξαρκίζει τὴν πολυηρετον, ψάρχει τηλημάδης ταῦτης γέροντος, σκένεια φέδην, ἀλλα καὶ ποικίλα καὶ αὐτήσα καρύγρει νοσήματα. εἰ τοινις μέλεισι σὺ οὐ γέλεις, μελέτω καὶ τῆς αὐταρκείας τὸν μὲν γέροντα μητέρα, οὐ γέλεις ἔτη, εἰ κόπως ιατρὸν ταῦτας οὐδείσονται. ἐγὼ δὲ ἐπειδὴ ταῦτα σὲ μοι δὲ λόγος, τὸν καὶ τὸν κόρον τὴν πλημμονὴν οὐδείσονται, οὐδὲ τάρχεια μητέρα σὺ γείσονται, τῆς πολυπονήτης οὐ γέλεις εὐαγγελίζομεν.

Δαμπιτέω ἐπισκόπῳ. πθ.

Εἰ μὲν Διωκτὸν σωφρονισθέντας Ζάριμον, καὶ Μάρωνα, καὶ Εὐστάθιον τὸν ὄπιν ποσόντοις καὶ τηλικούτοις κακοῖς ἀλόίλας ἐπανελθεῖν ὅθεν εὔξεπτον, ἀμενον. εἰ δὲ μὴ, ἔκκοψον, ὡσπερ μέλη αὐτίατα πειδόντα βασίζει τὸν τὰ κάκεια.

Ταύρῳ οὐτ' ἀρχῷ. πθδ.

Κακία μὲν οὐ δυσσώματος, καὶ μυστεῖς, κρατεῖ, ὅταν τυχεννισκατέχῃ. ἀρετὴ δὲ τηλῆ, ὅταν βασιλέας θάλασσον τὰ τράγματα. οὐδὲ γέροντες τηλεννισκατέχει τὸ οἰκεῖον. οὐδὲ βασιλεῖα ταῦτα τὸ τὸν αρχαριῶν συμφέρουν βλέπει.

Ερμίνῳ κόμιτι. πθ.

Ἐπειδὴ γέρεαφέος οὐ μεγαλόσοια βγλομένη